

Silva Evangelica.

XI. *Quare non creditis?* Pectus est durissimus lapis: etenim si docile, sequeretur curatio, quæ omnino inclinabilis à modo, à tempore & instrumento, ibidem.

XII. *Nonne bene dicimus nos, &c.* Videndum, quale peccatorum iudicium, Exulcerantur vulnera vel levi manu contacta, & coërcito cœceniū audacium cogitationum in profundum erupit præcipitium. Propria crimina ignorant, & virtutes corripentis signant ut crimina. Tautol. 7. D. 1. à num. 2. D. 4. D. 5. Taut. 9. D. 1. n. 8. Vid. *Subditi*.

XIII. *Ego demonium non habeo.* Cur non respondeat, Vos illius effus vel fustis, sicut sibi, *Ex patre diabolo effus?* Erant furiosi, qui non corrigendi. De delictis illorum vel provocatus tacet, nec ignominiam retorquet, quia vocat, dum corrigitur; magis irascitur: efferatur, dum veritate conteritur, ibid. & Tautol. 1. D. 4. T. 7. D. 3. n. 17. T. 8. D. 4. n. 13. Tautol. 12. D. 1. num. 8. Didac. 3.

XIV. *Tulerunt ego lapides.* Veritas parit odium & damnum: qui audit & expuit, in furorem erumpit. Tautol. 1. Didacal. 4. num. 14. Tautolog. 2. Didac. 1. num. 4. Tautolog. 3. Didac. 3. num. 15. Tautolog. 4. Didac. 5. num. 15. Tautolog. 7. Didac. 1. numer. 10. T. 8. E. 7.

Feria IV. Dominic. 5. Quadrag.

I. *Facta sunt encaenia.* Accedit Christus solemnitati renovationis templi, pro hominis intentà in templum renovatione. Templum illud peccatis Sacerdotum, & ingredientium, erat habitaculum draconum. *Irem. 10. 22.* Iuxta Symmachum, *Sirenæum*, Iuxta Hieronymum, *Strabionum*, Phantasmatum, & demonum, *Ipsi. 32. 14.* Non aliter in homine templum peccatoris, reformandum, renovandum præsentia Salvatoris. T. 1. D. 5. T. 13. E. n. 25.

II. *Facta sunt encaenia.* Ut renovetur in dedicationem templum cordis, flamma amoris à saxo peccatore icibus excitanda. Si siles cordis; percutiantur, tundantur, verberentur, ut in structuram pulcherrimè disponantur, ibid. & T. 7. D. 4. n. 13.

III. *Ambulabat Iesus in templo.* Et illud, qui Christus, non debet ingredi cæcus, mancus, surdus, nec mutus: nec mortuus. Tautolog. 4. Didac. 5. à numer. 2. Imò collatà gratia sensuum exercenda munia. Tautol. 2. Didac. 4. n. 7.

IV. *Circumdederunt ergo eum Iudæi.* Ut perfidi colore amicitie, suffecto dolo pro amore, & malignitate specie benevolentie. T. 8. D. 3. D. 4.

V. *Circumdederunt eum.* Ut Luna Solem in splendoris eclipsim. Adherent tantum ut coniunctione noceant, recessu deficiant, deficientes detrahant, ibid.

VI. *Circumdederunt eum, & specie obsequij, ut prævaleret assidue machina odij, insiditio ad labium vulneris.* Cordi sanè vultus amicus ficitus. T. 2. D. 1. n. 5. Quid perfidus? T. 8. D. 4. n. 1.

VII. *Quousque animam nostram tollis?* Intolerabilis perfidia! Non est patientia. Totum in perfidis facies hilatis, vultus festivos, risus urbanus, obsequium decuratum, cor verò putridum: techna, versutia, fraudes, lites, embolia, machinationes. Tautolog. 3. D. 1. à numer. 4. Tautolog. 8. Didac. 3. Didac. 4. Tautol. 12. Didac. 1. num. 12.

VIII. *Quousque animam nostram tollis?* Ira improborum absconditur, non exinguitur; in occasione patet malignum pectus, & pravus intuitus, ibid. &

Tautolog. 12. Didacal. 5. numer. 28.

IX. *Si et Christus, dic nobis patiam.* Specie adulationis venenim apudis: perversa curiositas, prava exercitio, improbaque malignitas, ibid. & T. 7. D. 2.

X. *Loquor vobis, & non creditis.* Stulti sunt fusticia, ut in tua comprehendantur superbia. Est error fusticitæ in eo qui errat. Iste fusticitæ erroris, si error delirat. Professio error nimis (dum hinc inde debacchatur infans) non solum non cognoscere errorem, sed se in errore, vocare prudentem, & mentiri veritatem. Tautol. 7. D. 1. Didac. 4. D. 5. Tautolog. 9. D. 1. num. 8.

XI. *Loquor vobis, & non creditis.* Actiora merebatur perfidia: sed mulcet, ne precipitentur ita percuti, furant infans, fiantque magis ac magis inverecundi. T. 1. D. 3. D. 4. T. 7. D. 3.

XII. *Loquor vobis, & non creditis.* Non facile flectuntur per obsequia: præparant sagittas suas in pharetra. Potius à consorcio removendi, quam illuminandi: gravi etenim corde sovent odium, unde insigne beneficium: è fornace gratiarum fulminatur penetrabile telum. Tautol. 3. D. 3. n. 7. Tautol. 8. D. 3. n. 11. D. 4. n. 11. D. 4. à n. 3. T. 12. D. 1.

XIII. *Loquor vobis, & non creditis.* Exacerbant pravi amorem, & pacis titulo perturbant pacem. T. 4. D. 6. T. 7. D. 4. n. 3.

XIV. *Non creditis:* vel cognoscetes quem & cui creditur, arripient lapides. Oritur illis perfidia ex crebro collata gratia. Nihilominus cognoscens perfidos, fovet, & ad se denuò beneficiis allicit. T. 8. D. 3. n. 7. D. 4. n. 6. T. 12. D. 5. n. 28.

XV. *Sustulerunt lapides.* O frons sine fronte! Ita homini indigni? Ex bonis matribus mala proles. A veritate odium, à gratia fastidium, à familiaritate contemptus, ab indulgentia arrogantia, ab impanitate insolentia. T. 7. D. 4. n. 10. Vide *Maius & Subditi*.

Feria VI. Dominic. 5. Quadrag.

I. *Collegerunt Pontifices & Pharisei concilium.* Non illi, sed illorum tyrannis, insolentia, ingratitude & invidia. T. 6. D. 5. à n. 7. T. 9. D. 1. n. 9. T. 12. D. 2. n. 6. T. 13. D. 4. à n. 3.

II. *Collegerunt concilium.* In Reipublica commodum? In criminum respicientiam? In vitæ normam? Nullo modo. Alia illorum cogitatio. Prohibi in cognitam culpam, quasi Dei conciliarent gratiam. In peccatis lacere, & velle iustificari. Despicere gratiam & celestibus sperare gloriam. T. 5. D. 1. n. 13. Vid. *Peccator*.

III. *Quid facimus?* Reverti ad cor? Imò perdere cognitionis lumen propter cordis cæcitatem. Perpicua mentis infania ratione laxa, non sentit conscientie vulnera: equidem tendunt in singulare gaudium, decernentes Decidium. T. 7. D. 1.

IV. *Quid facimus?* Non consulunt sibi cognitione legis, sed mutuo pellere malignantis voluntatis. T. 3. D. 5. à n. 5. T. 4. D. 6. n. 9.

V. *Quid facimus?* Adorare, non eum repellere: cedere, & non resistere. Potius eligent mori, quam resistere. T. 3. D. 3. n. 4. potius rumpi, quam Superiorem vel miraculis habere. T. 7. D. 3. n. 12. prius deferent habitum vitalem, quam crimen. T. 5. D. 4. n. 12. D. 5. à n. 2.

VI. *Quid facimus, quia hic homo multa signa facit?* Proculdubio phrenetic & furor mentis & cæcitate cordis: etenim mirabilia cognoscere, gratias accipere, medicinam uni-

Silva Evangelica.

universalem habere, ab omnibus illam laudi, ac illum in crucem tollere: ita rationi consilium in concilio horribile, quod tantum quibant cogitare phrenetic. Taut. 7. D. 3. n. 20. T. 8. T. 3. à n. 7.

VII. *Hic homo multa signa facit.* Iam in mortem causa, operari prodigia, ibid. num. 17. T. 8. D. 3. à n. 4. Multa miracula stimulus in opprobrium crucis? Qui pessimi, gratijs sunt deterrimè peiores. T. 3. D. 3. à num. 7. T. 8. D. 3. à n. 7.

VIII. *Hic homo multa signa facit.* Cur non credunt? Ratio convensus malignantium decepta, voluntas perversa, & memoria coïnquinata: ex Bernard. de *Interior. domo*, cap. 1. num. 7. Vid. *Peccatum, Peccator*.

IX. *Hic homo multa signa facit.* Sat erat in dolorem ac cordolium, nulla gratia: verum vulnera! Beneficia inefficacia ad conciliandos avertos, ac detinendos simulantium animos: pessimi, quò plus debent, magis oderant. T. 8. D. 4. n. 11. T. 12. D. 1. n. 11. Tautol. 13. D. 4. num. 5.

X. *Si dimittimus eum &c.* Non querunt causam in malignante actionem; sed actiones factas in veram causam, iudicantes non secundum veram causam, sed duntaxat secundum personam avertim. T. 3. D. 5. n. 9. T. 12. D. 2. num. 5.

XI. *Venient Romani, &c.* Computant, insidiantur, timent, horrent, quin illos respirare sinant mala propria, & bona aliena. T. 3. D. 3. n. 2. D. 5. n. 6. T. 6. D. 6. n. 10. T. 7. D. 3. à n. 11. & 17.

XII. *Vos nescitis quicquam.* Quid ille fatui & insolentis præfidis, quanta arrogantia & fatuitas! Taut. 4. D. 6. à n. 7. Tautol. 6. Didac. 5. Tautol. 7. D. 5. num. 1. T. 12. D. 2. n. 13.

XIII. *Vos nescitis quicquam.* Ille hac quid arrogantia? Potestatis insolentia, pestosa Præfidis sententia, ubi iuxta affectum iudicis, & non ad amantem legis. T. 3. D. 5. T. 12. D. 2. à n. 2. D. 3. num. 7.

XIV. *Expedit vobis ut non moriatur.* Quis ille qui vobis testibus multa signa facit ille. Amicitie scopus, quantitas pretium, commodum. T. 12. D. 1. Vid. *Amicitia, Perfidia*.

XV. *Expedit.* Potestatis stolidus, saepe à dæmone possessus. Taut. 6. D. 5. num. 11. Vid. *Perfidia*.

XVI. *Expedit.* Agroti furentes insanunt, sed nesciant: voluntarie furentibus placet delirium: hique in illum machinantur mortem, qui fatagie furentes redire in mentem. T. 7. D. 3.

XVII. *Expedit.* Expedit illis mors innocens, est propter mortem crucientur, & cruciamine moriantur. Malum suum non cogitant, modò offendant. Tautolog. 5. Didacal. 5. numer. 2. Mens audax, insipiens cor, sufficere pro solamine doloris peccatum, & non timere præ peccato supplicium, ibid. Didac. 1. num. 3.

Pro Transfione Virginis

I. *Stabat iuxta crucem &c.* At quomodo stabat? Transfixa, quia mater fuit in cruce, quia stabat mater, & iuxta crucem stabat. T. 10. D. 6. T. 12. D. 4. num. 9.

II. *Iuxta crucem.* Dolor Virginis ultra sphaeram doloris; quia fletus eius à potentis anime, & in potentis; non oculis, ibid. Tautolog. 10. Didac. 6. num. 3.

III. *Iuxta crucem.* Filio in illa pendente usque in animam matris pertranavit gladius. Cuius vulneribus stabat gemens, tristis & dolens. Gemens, la-

chrymis intellectus, dolens fletu voluntatis, tristis ex planctu memorie, ibid. num. 6.

IV. *Iuxta crucem Filij, & in cordis cruce,* quia fletus sine fletu. Fletus sine fletu novus ex lachrymis intellectus, ex voluntatis, artus, ex memoria, singulariter heroicis, ibid. & n. 7. 16. & 24.

V. *Iuxta crucem Filij, visà penà.* Quid in propria? Lachrymæ allevant, refrigerant, evacuant, Evacuunt cruciamine, refrigerant dolorem, & allevant depressam mentem: at quia lachrymæ sine lachrymis, vel plorantibus potentis, magis Virginis anima angitur, torquetur, summe gravatur, ibid. numer. 13. 18. & 30.

VI. *Iuxta crucem.* Videmus stantem, non legimus stentem. Cur si non stebat, eius lachrymæ pretiosæ, pretiosiores; præfiosissime? Tautolog. 10. D. 3. D. 4. Didac. 5.

VII. *Sola iuxta crucem.* Vid. *Maria X. XI.*

Dominica Palmarum.

I. *Asinum alligatum, & pulum cum eo, Solvite & adducite mihi.* Quorum ergo huiusmodi bestia? In speculum humilitatis inaudite. Ille erat summa sapientia: animalia illa summa stulticia; maximeque humilitatis exemplum, quod à summa stulticia deceretur in triumphum summa sapientia. Tautolog. 6. D. 5. à num. 22.

II. *Adducite mihi.* Illi soli, quia ille solus portari quibat, quod ita prudentem detorquet gravat. Tormentum omnino, in directionem ductor stolidus, & asinus insulatus, ibid.

III. *Res tua venit tibi mansuetus.* O pectora felle amariora! Proh hominum ignominia! Quia mansuetus spernitur: quia moribus suavis, ab infami gente crucifigitur, Tautolog. 7. Didac. 3. Tautolog. 8. D. 3. num. 11.

IV. *Hosanna filio David.* Plaudunt præ beneficentia, ut quamprimum emittant è tuto iacula, sub amicitie persona. Tautol. 8. Didac. 3. Didac. 4. Vid. *Amicitia*.

V. *Hosanna filio David.* Patuit, quid gloria humana: uti rota in opprobrium revoluta tanta gloria. Tautol. 6. E. 6. Tautolog. 11. E. 20. T. 12. E. 35. Vid. *Felicitas*.

VI. *Benedixit qui venit in nomine Domini.* Citò inter infames ostenditur delictis ficitus famosis, qui modò dicitur benedictus. Difficile est, pravo regere, quæ neutrum licet Superiori. Vid. *Proferi. II.*

Pro conversione Latronis.

I. *Nos quidem iussit, nam digna facillè recipimus, &c.* Verè convertitur: respicientia cognoscitur, clavis pangitur, conscientia compangitur. T. 1. D. 5. & 1. n. 8. T. 5. D. 3. n. 12. & 15.

II. *Nos quidem iussit.* &c. Evanescent peccata vel in illorum penà, quibus non sentitur penà, sed culpa: non incommodum proprium, sed Dei offensam. Tautolog. 7. Didac. 1. numer. 7. Tautolog. 9. Didac. 4. num. 14.

III. *Nos quidem iussit, &c.* Non desperanda vel in morte salus, si dolo agrotus: argetque in dolorem, eadem indigne patit innocenter. Tautolog. 5. Didacal. 1. num. 6. Didac. 4. num. 2. Tautolog. 9. D. 4. num. 3.

Silva Evangelica.

IV. *Domine memento mei.* Dei eget speciali in penitentiâ ope, qui vixit ultra legem toto tempore vite. Maior infinitas tempus, quam morbus. In morte suspiciosa penitentia, imò periculosa, sæpè falsa. T. 1. D. 5. n. 10. T. 3. D. 4. n. 7. T. 5. D. 4. T. 6. D. 4. n. 7. T. 7. D. 2. n. 10. T. 10. D. 6. n. 18.

V. *Cùm ventris in regnum tuum.* Summum vocat vel in cruce Dominum, tanquam in veniam dulcissimum lenocinium. Gloria cælo peccatoris contritio: specimenque divinæ magnitudinis penitendo peccatoris. T. 5. D. 5. n. 5. T. 8. D. 2. n. 16. T. 13. D. 2. n. 4.

VI. *Domine, cum veneris, &c.* Tui modò memini: tunc verò memento mei. Cognitione amicorum est infelicitatis beneficium. T. 8. D. 4. n. 15. Amicitia nota, amicum querere sine fortuna. Non regis in rege adoratur tunc felicitas, sed persona: sequitur amicum ab inimicis abiectum, & propter illum ulque in crucem redactum. T. 3. D. 1. n. 3. T. 12. D. 1. n. 7.

VII. *Hodie mecum eris, &c.* Ubi cordis contritio, Dei indulgentiam nec culpa: ex qua animæ vulnere nota rumpitur iudicij causa. T. 9. D. 4.

VIII. *Hodie mecum eris.* Prælio vel offensu occurrat ad leve peccatoris verbum, & favet penitentiæ vel ultra votum. T. 1. D. 3. n. 19. T. 5. D. 2. n. 18. D. 5. n. 11. T. 7. D. 3. n. 19. T. 8. D. 3. n. 13.

IX. *Hodie.* Hodie obtinet, quod socius hodie perdet, quo peribit. O miser! Vel moriendo delinquit, & Salvatore offendit? Tantum laborem prætermissi casum, habens in sanguine pretium? Maior culpa, Christi despecta clementia: & veniæ dissidentia maior, quam culpa. Tautol. 1. Didasc. 3. n. 10. T. 5. D. 1. n. 7. & 14. T. 12. E. n. 28.

Pro lachrymis Magdalenæ.

[Vide plura in festo, mense Iulio.]

Pro lachrymis Petri.

I. *Conversus Dominus respexit Petrum.* Non dicitur Iesus, sed Dominus, ut videtur gloriosus, vel ita abiectus. Ampla Christi gloria ex iniuria tanta, & tali, illic condonata: amplissima iniuria facta, ex patientia. T. 3. D. 1. n. 3. D. 5. n. 5. D. 6. n. 14. T. 8. D. 3. n. 11.

II. *Conversus Dominus respexit Petrum;* ut Petrum converteret. Est in infernum appropinquatio, est inferni periculum, & inferni tormentum inferni periculum, in occasione peccati: approximatio in occasione adhesionis: tormentum, in consensu detestabilis culpe. T. 6. E. 35. Didasc. 4.

III. *Recordatus est Petrus.* Quid memoria sugessit? Quod peccatum Petrus fecit, gratiam amisit, infernum meruit. T. 5. E. 6. T. 6. E. 35. D. 4. n. 2. T. 7. D. 1. n. 11. T. 12. E. 35. D. 5. n. 10.

IV. *Recordatus est Petrus.* In lachrymas recordatio? Lachrymæ à memoria prætiolissimæ, & quia cognovit amissam felicitatem, & præsentem servitutum, T. 6. E. 6. T. 10. D. 5.

V. *Recordatus est Petrus.* Ex cognitione, plorat dolor: ex memoria, plorat amor: & in lachrymas recordatur Petrus, ut lachrymarum fletus sit eximius: plorat enim dolore proprijs lachrymis, amore plorat alienis. ibid. à n. 16.

VI. *Flevit amare, & fletum amarum.* Amaritudo spectat ad fletum; amare ad modum: fuit insignis ex recordatione scilicet cordis Petri penitendo, tam in fletu, quam in modo. T. 10. D. 6. n. 28.

VII. *Flevit amare.* Quid est amare? Fletus ex amore. Lachrymæ pulchritudine & die & nocte. In nobis: tatur, in inimicitia Dei animam esse. In die, non esse, sed fuisse. Pretiosus fletus, dum absentia Dei plorat lachrymis cordis. Pretiosior, si Dei absentia plorat, vel solo momento temporis. Tautol. 10. D. 5. à n. 12. Vid. Petrus, II.

Feria V. in Cena Domini.

I. *Scies Iesus, quia venit hora eius, ut transeat ex hoc mundo, &c.* Quo pacto hora, si mors crastina? Ab absentia. Mors est divelli à dilectis, & mors ultra penam mortis. T. 8. D. 1.

II. *Cùm dilexisset, dilexit.* Quorsum si illud ut que eximie dilexerat? Ut amaret pluraquam eximie. Illi vel magna videntur exigua, & nihil omnia. T. 2. D. 6. n. 12. Vid. Amor. Christi. III.

III. *Ut transeat ex hoc mundo, suos dilexit.* Quo pacto illos dilexit, dum illos fugit? Amor in absentia dilectionis splendor, charitas maior, fuga vehementior, fidei nota, flammæ signa. T. 8. D. 1. T. 12. D. 6. n. 12.

IV. *Suos qui erant in hoc mundo.* Qui illam nocte defecit. Sanè. Gloria amoris gloria, & amor amanti premium amoris. Tautolog. 2. D. 6. n. 6. T. 12. D. 4. n. 16. D. 5. n. 6. D. 6. n. 9.

V. *Suos qui erant in hoc mundo.* Vulneribus pro illis firmatur dilectio? Utique: quia illi vulnera medicamenta, eius amoris multitudine. T. 3. D. 4. n. 9. Taut. 5. D. 1. n. 10. T. 11. D. 4. n. 18.

VI. *Cùm diabolus iam misisset in cor, ut traderet eum Iudas.* Pelissimum cor, cui amor exitum, & à gratis implacabile odium. T. 1. D. 3. n. 10. T. 3. D. 4. n. 10. T. 5. D. 1. n. 1. T. 7. Didasc. 3. n. 19. T. 8. D. 4. n. 6. T. 13. D. 5. n. 14.

VII. *Sciebat quisnam esset, qui traderet eum.* Et ita obsequitur, & prosequitur. Totus in salutem cordis perdisi agrotantis, totus in crederem peccatoris. T. 3. D. 3. à n. 8. Summa Christo amantitudo, fit peccat homo. T. 8. D. 2. n. 13. D. 3. à n. 7.

VIII. *Sciebat, quisnam esset, & adhuc illi consulti, ac gratis studeat.* Fovet ingratum, demulcet pensidum, ardet desipientem, & opitulatur hosti. T. 2. D. 1. n. 5. D. 6. n. 11. T. 3. D. 3. à n. 3. T. 7. D. 3. n. 19. T. 8. D. 3. à n. 7. D. 4. n. 4. T. 11. E. 1.

IX. *Sciebat, quisnam esset, & officia erga illum peritum exercuit, quasi gratias convertere aversum possent.* Nil amat, qui ingratum amat; verum charitatem elevat. Amat Christus amare. Vehementer amavit sic, sine fructu, ac sine spe. Tautol. 8. D. 2. à n. 12. Vid. Amor. II.

X. *Sciebat, quisnam esset.* Cum huiusmodi cognitione tanta patientia! Dissimulatur in amico tanti perdisi! Patitur amans non patiens. Tautol. 3. T. 4. n. 6. D. 1. n. 1. T. 7. D. 3. n. 19. T. 8. D. 3. à n. 7. D. 4. n. 4. T. 11. E. 1.

XI. *Sciebat, & favens amabat, quasi nesciret.* Mens summa pro amore, quasi sine mente; ordo amoris tanti, quasi sine ordine. ibid. & T. 12. D. 6. n. 7. & 10.

In Resurrectione Domini.

I. *Isa intrare in gloriam suam.* Suam dicit, quia mortem pertulit: quæ in carne passibili vulnera in impassibili scilicet. Tautol. 2. D. 1. n. 1. T. 3. D. 2. à n. 3.

T. 12.

Silva Evangelica.

In Festo Corporis Christi.

T. 12. D. 4. num. 6. Post huiusmodi triumphum, clare gloria resurgendum. T. 11. D. 1. n. 13.

II. *In gloriam suam,* dotibus gloriosi corporis, in expulsiōnem ignominiosæ fragilis mortalitatis. Ex cruce, & per crucem victoria maxima, triumphus & trophæa. ibid. & T. 6. D. 2. T. 7. D. 6. n. 5.

III. *Gloriam suam,* ut sequamur ad gaudia. In labore later gloria, & furtig & pœna. Tautol. 5. E. 24. D. 2. D. 3. n. 8. T. 12. D. 4. n. 6.

IV. *In gloriam,* qua etiam donanda humana natura. Corpus seminatur in ignobilitate: furget in gloria. Seminatur in infirmitate: furget in virtute. Seminatur corpus animale: furget corpus spiritale. Taut. 11. D. 1. num. 13.

In Ascensione Domini.

I. *Assumptus est in cælum.* Dominus Iesus, & simul nos; igitur glorificatur Christi triumpho humana caro. T. 6. D. 1. Vid. Christi. X.

II. *In cælum;* qui fecit nos confedere in celestibus virtute cuius calcamus culmina cæli, comites triumph. ibid.

III. *Sedet à dextris Dei.* Sedet, sed non sedet solus: igitur cum illo, & in illo, & ex illo totius humanæ naturæ triumphus. ibid. n. 3.

non misisset in cor, ut traderet eum Iudas.

In Pentecoste.

I. *Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum Unigenitum dare.* Quorsum Unigeniti adventus, dum in mundum descendit Spiritus Sanctus? Dum ille venit, inter Deum, & hominem pax stabit; & à Spiritu Sancto, quæ pacta, fortitudo, ac strictim solidatur. T. 4. D. 3. D. 4. n. 1.

II. *Ut salvetur mundus per ipsum.* Hominem Spiritus Sanctus Deo restituit, reconciliavit, & similitudinem, quam amisserat, refecit. ibid. & T. 7. D. 3. n. 19. T. 8. D. 3. n. 11. T. 10. D. 2. n. 13. D. 5. n. 19. Tautol. 13. D. 2. n. 4.

III. *Lux venit in mundum,* ignitis linguis descendente Spiritu Sancto in Apostolatum. Ex adventu filij Dei mundo gaudium: modò gaudium plenum; qui plenitudo gaudij plena gratia, qua amoris summi explicatur, natura. T. 2. D. 2. n. 2. T. 4. D. 1. n. 8. T. 6. D. 1. n. 12. T. 7. D. 5. n. 7. T. 8. D. 1. n. 15.

In Festo SS. Trinitatis.

I. *In nomine Patris, &c.* Non in nominibus. In tribus una Deitas una substantia, una divinitas. T. 4. Didasc. 1.

II. *In nomine tantum;* quippe vera, & una Trinitas: una & summa Deitas, sancta, & una unitas. ibid.

III. *In nomine &c.* Trinitas in una indivisibili essentia notescit, dum Pater mirit, Filius dicit, & Spiritus Sanctus homines docet. ibid. n. 12.

IV. *In nomine &c.* Trinitas hæc, unus Deus; ex quo, per quem, in quo omnia. Eadem una substantia. Unus autem non est alter. Eadem tribus potestas, &c. ex Augustin. ibid. E. n. 19. Vide Trinitas.

V. *In nomine.* Trium personarum mysterium, quo tres unum. T. 4. D. 1.

I. *Caro mea verè est cibus.* At qualis, qui cibus verus? Plus quam ratio intelligit. Taut. 6. D. 1. Plus quam voluntas appetit, & plus quam memoria comprehendit. T. 10. D. 1.

II. *Caro mea verè est cibus.* Quomodò verus cibus, & potus, sub alienis speciebus? Quod non capis, quod non vides; fide vides, fide capis. T. 6. D. 2. n. 10. T. 9. D. 6. n. 10.

III. *Verè cibus.* Cibus celestis speciebus peregrinis. Habetur & expectatur adest Christus & fugit, quia gaudium & desiderium. T. 9. D. 6. n. 7. & 10.

IV. *Caro cibus, sanguis vere potus,* & sub vini, panisque accidentibus; ut qui edunt, eluriant; & qui bibunt, sistant. T. 10. D. 1. n. 6.

V. *Caro verè cibus* hominis, de cælo descendens: mysterium fidei, in fidei auctoritate, qua cognitio contra cognitionem. Captivatur enim ratio in huiusmodi mysterio, ut sit liberior, dum captiva ratio. T. 8. D. 2. num. 5.

VI. *Hic est panis, qui de cælo descendit;* ut hominem perducit in cælum, obsequio credentem contra que obijciuntur oculis. Ratio in Eucharistia credit, non illud quod sensus videt; sed contra fidelem visum, cognitionem captivans in fidei infallibilis obsequium. ibid.

VII. *Panis de cælo.* Cur de cælo, & non de terra, dum panis in Eucharistia? T. 6. D. 2. n. 6. & 7.

VIII. Vide alia, verbo Eucharistia.

FESTA IANUARI.

In Circumcisione Domini.

I. *Dies, ut circumcideretur puer.* Sine necessitate, nec coactione puer legem adimplet, pro charitatis, atque perfectionis lege, in legem, & pro lege, perfectionis. T. 8. D. 5. à n. 5.

II. *Dies, ut circumcideretur puer,* charitatem eximiam ostendens: igitur non habebat pretium sanguis pretiosus; quia in pretium non acceptus, est profusus. T. 2. D. 6. Vid. in Virgin. Purificat.

III. *Ut circumcideretur puer.* Maius pretium amoris, quam sanguinis: & pretiosus vulnus, quia medicina vulneris. ibid.

IV. *Ut circumcideretur.* Vel puer amorem, & voluntatem ostendit. Amorem in sanguine, circumcisionis: voluntatem in voto Redemptionis humani generis. Amorem, quia non ostendit, est sanguinem fuderit. Voluntatem, quia ostendit, quantum in redemptionem pretium haberet. ibid. Vid. Christus. V. Pro nomine Iesu, vid. infra.

In Epiphania Domini.

I. *Cùm natus esset Iesus, ecce Magi &c.* Ex quo cognitionis fulgor, evanuit Gentilitatis error, ac in verum Numen effulguravit amor. T. 3. D. 1. à n. 3.

II. *Ecce Magi.* cum Iesus oritur, Stella nascitur, à Magis videtur, & Conditor illic stellarum adoratur. ibid.

III. *Venerunt adorare eum.* Illorum pretiosissima muna, quam officia ibid.

Ve.

Silva Evangelica.

IV. *Veniens adorare.* Puerum Deum honorant muneribus, venerantur obsequijs. Obsequijs, prædicatione Naminis: muneribus cognitione Deitatis. *ibid.* n. 13. Vid. *Christus VII.*

In Feflo Nominis Iefus.

I. *Vocatum est nomen eius Iefus.* O dulciffimum nomen! Nomen novum, nomen vulnerum, nomen gratiarum. T. 2. D. 6. n. 7. T. 12. D. 5. à n. 23. Vid. *Christus VI. & Deus II.*

II. *Cùm circumciditur, Iefus vocatur.* Nomen acquisivit per sanguinem: & patiebatur, habens Redemptoris nomen. T. 12. D. 4. n. 6. & 8.

In Feflo S. Maari.

I. *Ece nos reliquimus omnia & se reliquit, possibilia excedendo in obedientiam, omni obedientiam, & etiam impossibilia.* T. 2. D. 5.

II. *Secuti sumus, & ita nec non trito super spem speravit, in timore non timuit, in obedientiam præcepit.* *ibid.* Vid. S. *Maari.*

In Cathedra S. Petri.

I. *Tu es Christus filius Dei vivi.* Novum erat, & difficile dogma: & ex cathedra docet in dogmate nova, incognita, & difficilia. T. 4. D. 2. & T. 8. Didasc. 1. à num. 6.

II. *Super hanc petram edificabo Ecclesiam meam.* Turè intravit, illuminavit, & docuit novo incognito dogmate per Patris revelationem: tam Synagogam, quam Gentilitatem. *ibid.*

III. *Super hanc petram &c.* Ecclesia edificatur à Petro ex cathedra: qua Christus diffinitur Dei filius, confutatur demonum cultus, conculcatur philosophiæ phantasticæ opiniones, & dissolvuntur terrene arrogantiæ sapientie vanitates. T. 4. D. 2. n. 9.

IV. *Alia in Feflo, mense Iun.*

In Feflo S. Sebastiani.

I. *Stetit in loco campesfri,* miraculum factus, & Angelis, & hominibus. Angelis, quia in certamine virtus supra virtutem: hominibus, quippe fortitudo corporis supra carnem. Angelis, quia vulneribus augetur virtus: hominibus, quippe cruciatus vulnerum in vulnerantibus. T. 11. D. 4. n. 4. & 8. T. 13. D. 1. Vide *Martyri.*

In Feflo S. Agnetis.

I. *Exierunt obviam Sponso, & Sponse.* At qualis Sponsa? Immaculata, & perfecta: in qua videretur virtus supra virtutem, constantia ultra seculum conditionem, ordo candore, ex sanguine, & integritate ex vulnere. Tautolog. 3. Didasc. 2. à n. 2. Tautolog. 7. Didasc. 6. n. 1. T. 13. D. 1. à n. 5.

II. *Sponsa.* Amor describitur, dum Agnes propter Sponsam cruciatur. Vulnera amoris sunt signa, avaritia nota, cordi melicima: & tormenta non tormenta. *ibid.* & Tautolog. 12. Didasc. 4. num. 6. T. 13. Didasc. 1.

In Feflo S. Vicentij.

I. *Gratum, si mortuum fuerit, multum fructum affert:* & mirabilis modo, dum non premebat Vicentium, sed iuvabat persequendo. Illi flores; & ignes, cruciamina decores; mors tifus, vulnera locus. T. 3. D. 2. à n. 2. T. 12. D. 4. T. 13. D. 1.

II. *Multum fructum affert.* Cum palma ante pugnam, cum victoria ante victoriam. Fractus, non flexus: infirma caro, non virtus. Vicit post mortem, quem vicerat victi in illum retroque vulnera accepta. *ibid.* Vid. *Martyri, Virtus.* & T. 9. E. à num. 14.

In Feflo S. Mariae de Pace.

Videamus hoc verbum quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Per illam ergo in tanto Regis consilio verbum est factum, & propter illam factum à Domino ostensum, cum Domino patuerit templum restitutum, facti dissidentium unanimitate cordium. Tautol. 4. Didasc. 3. Vid. *Maria.* XVI.

In Conversione S. Pauli.

I. *Ece nos secuti sumus te.* Ita dum Christum non sequeretur, sed persequeretur, ut Dei eximia constaret gratia, vidit tonari protervitiis, quo mirabilis luceret conversio, & gratie rutilaret magnitudo. T. 13. D. 2.

II. *Ece nos, quasi porrentum, ac mirabile spectaculum.* eodem conversio Paulini rebellis cordis, gloria celestis, & opus eximium Deitatis. *ibid.* & T. 8. D. 2. num. 16.

III. *Ece nos reliquimus, & secuti sumus te.* Se reliquit prostratus, Christum secutus erectus: Prius prosternebat, postea erigendus: prius percutiendus, postea sanandus. Tautolog. 13. Didasc. 2. Vid. *Deus.* IV. V. *Gratia, Paulus.*

IV. *Quid ergo erit nobis?* Vid. in *Feflo.*

In Feflo S. Petri Nolasci.

I. *Maiorem hinc dilectionem &c.* Factus, flagrantis præ amore in proximis pectore, eximia, pulchra, perfecta imago Salvatoris, sigillo singularis mirabilis charitatis. T. 7. D. 5. n. 14. T. 8. D. 2. n. 20. T. 12. D. 5. à n. 7. D. 6. à n. 7. T. 13. D. 2. num. 9. Vid. *Charitas.*

II. *Maiorem hinc &c.* Ut imitaretur Christum, secutus eius exemplum, complens ut iustitiam, charitatis demonstrationem voluntariam; qua fuisit singularis mirabilis, & insignis. *ibid.* & T. 8. D. 5. à n. 3. & 7.

III. *Maiorem hinc &c.* Est legis amoris observatio, & est impletio legis observatio admittendo servitutum impletio, totam dimittendo libertatem. T. 12. D. 5. à n. 9. D. 6. n. 10. T. 8. D. 2. n. 13. D. 5. n. 8. T. 12. D. 5. n. 16.

FESTA FEBRUARII.

In Purificatione Virginis.

I. *Postquam impleti sunt dies &c.* Per legem purificatio est puritatis, atque Virginis perfectio. Taut. 2. Didasc. 5.

Par-

Silva Evangelica.

II. *Purgationis Mariae secundum legem.* Erat ordo legis, & ordo amoris. Ex lege, matris devenit, ut la-structuret ex amore, ut puritas Virginis perficeretur. *ibid.* n. 6. Erat vulnus charitatis, & vulnus legis. Illud ab amore: hoc ab humilitate, quo compulsi, ut non videretur singularis, quo omnino singularis inter mulieres n. 7. & 14.

III. *Maria secundum legem.* ut exhiberet Virgo omnimodam perfectionem. Legem animo prompto perfecit corde, observavit tota mente, implevitque tota memorie facultate, ut tota potentis totis, esto immunis, iugo subderetur legis. n. 1. & T. 5. D. 6. n. 10.

IV. *Impleti sunt dies.* Adimpletur lex sine necessitate purgationis Virginis, in perfectionem legis, atque legem perfectionis. T. 8. D. 5. à num. 5.

V. *Impleti sunt dies.* Purgationis, vel perfectionis Virginis? Utriusque: ex eius scientia, & ignorantia. Ex scientia intemerata persua virginitalis; & ignorantia exemptionis. T. 2. D. 5. à n. 5.

VI. *Secundum legem Moysi.* Ex umbra legis maior Virgini pulchritudo, ex specie imperfectionis amplior perfectio. *ibid.* n. 17. Ex legis macula, sine macula legis: in tenebris procul umbra: in caligine speciosissime clara. n. 18. ex eclipsi lucidissima. *ibid.*

VII. *Secundum legem Moysi.* quo indicabat virginum umbram, eclipsim, tenebras, & defectionem. At Virgo-mater, uti Luna, speciali gratia plena; ex eclipsi clarior, ex umbris lucidior, ex tenebris plenior, ex defectione maior. *ibid.*

VIII. *Secundum legem Moysi* fulget quasi Aurora, Luna, & Sol. *ibid.*

In Feflo S. Scholasticae.

I. *Sponsa, & Sponse.* Celebrato aeterno connubio, vel in hoc saeculo, quo utriusque cordium unio, terreno oblivio, ac celestis cogitatio. T. 1. D. 2. n. 7. T. 8. D. 2. n. 20. T. 12. D. 5. n. 7. D. 6. n. 7. & 10.

II. *Sponsa, & Sponse.* Sponsum sensit, antequam oculos aperiret: ex tunc in animam traxit. T. 3. D. 1. n. 7. T. 12. D. 5. à n. 3. Traxit singulari amore, necdum revelata facie. n. 8.

III. *Clamor factus est,* dum Scholastica flevit. Caelum in pluviam desursum advocavit. Eius lachrymæ felices, floridæ, ingeniole. Vid. *Lachryma.*

In Feflo S. Mattheae.

I. *Revelasti parvulis,* quo studio concedes verum ascensum in culmina dignitatum: patet assumptus à Deo, meritum qualitate, caeli approbatione, socio- nio gaudio, subditorum commodo. T. 3. D. 6. num. 5. T. 6. D. 4. n. 10. D. 5. n. 2. & 9. T. 5. D. 5. n. 2. & 21. T. 12. D. 6. n. 3. T. 13. D. 4. n. 10.

II. *Revelasti parvulis,* ut Mattheae parvuli constanter gloria, cum eius humilitas sepelet nota merita. Tunc electio optime facta quia electio optima, quam primæ dignitatis conferuntur meritis primis. T. 10. D. 1. num. 15. reventibus dignitates. T. 5. D. 5. n. 11. T. 6. Didasc. 3. num. 3.

FESTA MARTII.

In Feflo SS. Angelorum Custodum.

I. *Angeli eorum.* Nostri sanè, vel dum videntur non esse. Angelus Custos, si destruit; destruit, ut adificet:

dispergit, ut congreget: vulnerat, ut sanat. Taut. 5. D. 3.

II. *Angeli eorum.* Semper nostri, studiosissimi officij. Non recedit Custos, vel crediti fidei peccatis offensus. Militeret, vel cum irascitur. Constat ira ex dolore vulneris: etiam clementia ex motione contritionis. *ibid.* n. 11.

III. *Angeli eorum.* Probatio illorum charitatis, exhibitio est operis. Tacet homo crimine, vincit, servus, & oculis orbis: Custosque percussit, ut iacentem erigat, ligatum solvat, dormientem excitet, atque liberum dimittat. *ibid.* n. 12.

IV. *Angeli eorum.* Qui? Patet ex officio, & ex obsequio: Custos, Speculator, Curator &c. Taut. 5. E. 45. & D. 5.

In Feflo S. Rudefindi.

I. *Sini lumbi vestri præcinti &c.* Obijcitur nobis in Rudefindo virtutum admirabile exemplar: in quo scilicet fulget vitæ puritas, doctrinae claritas, & actionum humilitas. Vitæ puritas in lumbis præcinctis. Doctrinae claritas in ardentibus lucernis. Actionum humilitas in similitudine cum cæteris. T. 8. D. 5.

II. *Vos.* Cùm illos signaret, in commendationem altius Christus insignivit: patet propositum, ubi Rudefendus claret virtutum speculum, & singularium virtutum: igitur vel in humilitate, scientia, & vitæ candore, exprimit puritatis singularitatem, scientiæ magnitudinem, & humilitatis perfectionem. *ibid.* à n. 4. Hinc fulget mirabilis, singularis, & insignis. *ibid.* n. 3.

III. *Vos.* Ex his Rudefendus unus est, datus in exemplar, & exemplum. Exemplum, & observantia libertatis in legum formam: exemplar, data lege in observantiam: fitque speculum virtutum, dum, qui exemplar, legum observatorem exemplum. *ibid.* n. 8.

IV. *Vos.* Satis dixit, dum signavit. Rudefendus signatus, ter magnus, ter maximus, quia ter optimus. Vide *Rudefendus.*

In Feflo S. Gregorij Magni.

I. *Magnus vocabitur.* Magnum Ecclesia plaudit, quia fecit & docuit, nec aliter docuit, quam fecit. T. 3. D. 4. T. 4. D. 3. n. 19.

II. *Magnus vocabitur.* Erat, antequam vocaretur, propter dotes insignes in insignem dignitatem, propter dignitatis fugam, & propter meritum ignorantiam. T. 2. D. 5. n. 9. & n. 15. T. 5. D. 5. n. 11. T. 6. D. 3. num. 3. Tautol. 8. Didasc. 1. num. 5. D. 5. à num. 16. Taut. 12. Didasc. 6. n. 13.

In feflo S. Iosobi.

I. *Cum esset desponsata &c.* Per contrahentes cognoscitur utriusque qualitas, puritas, sanctitas, unitas: ita ut duo essent unus, & alter ipse. Taut. 8. D. 1. Vid. in *Desponsatione Virginis.* mens. *Novemb.*

II. *Hec autem eo cogitant voluit &c.* Quomodo cordium conformitas, si reliquij & cogitatio, & voluntas? Non est solidum, sed amor incendium; astrictibus flagrantissimum amorem Iesphi, quibus videbatur ab amore defecere. *ibid.*

III. *Hec autem eo cogant, &c.* Quænam cordis in amore indivisibilis formæque voluntate, & sancti cogitatione? *ibid.* n. 3.

No 4

Silva Evangelica.

IV. Noli timere accipere Mariam &c. Patet Iosephi felicitas plena; ut felix fieret filij pignore, qui felix conjugio. ibid. n. 2.
V. Ioseph filij David. Id est, fidelis. Claret fidelitas vel inter cordis, & cogitationis umbras. Cogitat mysteriosum arcanum, quod sensibus fallit sensum. Cognovit ultra quae vidit, & vidit quae non cognovit. ibid. a num. 6.

In Festo S. P. N. Benedicti.

I. Reliquimus omnia. Seque reliquit, dum saeculum fugit: equidem summus, quia illi virtus ante tempus, & summa virtus. T. 12. D. 5. a n. 2. D. 6. n. 3.
II. Relinquimus omnia. Mundum seque reliquit scienter necesse & sapienter indoctus. Quod nescit, coelestem astruit. Cum esset summus perfectione, nesciebat se summum esse. T. 2. D. 5. n. 15. T. 7. D. 6. n. 12. T. 8. D. 1. n. 7. D. 5. a n. 16.
III. Secuti sumus te: & per patientiam insuam ex persecutione hostium; & per voluntarium extra mundum auxilium. T. 5. D. 2. n. 1. T. 8. E. a n. 16. & 18.
IV. Centuplum accipiet, & in tempore hoc, quia merita & obsequia Benedicti sine tempore. Eius in utero matris auditur musica praeventi a gratis; quia caeli gloria ab illo praeventa. T. 11. D. 3. n. 2. T. 12. D. 5. a n. 2. D. 6. n. 3. & 6.

In Annuntiatione Virginis.

I. Ave gratia plena. Plena profecto. Genitrix signatur & virgo: sine femine filij conceptio & filij excellentia, priusquam in illa incarnatio. Quodlibet ex his singularis gratia; sed omnia, gratia plenissima. T. 10. D. 2. n. 1.
II. Ecce concipiet in utero, & singulari, mirabili modo, quo summa hominum felicitas, ac felicitatis aeternitas: equidem per huiusmodi conceptum, caelum quod sanum, decorum; & quae decorum, quasi caelum, insunt. T. 4. D. 3. n. 5. T. 6. E. 30. T. 9. D. 5. a n. 9. T. 10. D. 2. n. 1.
III. Ecce concipiet in utero filium Dei, qui in hominis lumen, in generis libertatem, in gratiarum abundantiam, & orbis concordiam. T. 2. D. 2. n. 14. D. 3. n. 3. T. 4. D. 3. n. 7. T. 10. D. 2. n. 13. T. 11. D. 1. n. 10.
IV. Quomodo fiet istud? Mirabilis, quod in natura lateat opus invidium quomodo. Tibi maior cellitas, ex huiusmodi conceptu nova materna virginitas. T. 8. D. 1. n. 9. T. 9. D. 5. n. 7. D. 6. n. 4. T. 10. D. 2. n. 15.
V. Quomodo fiet istud? Deus homo! Verbum caro! Sol in terris! T. 10. D. 2. n. 13.
VI. Ecce ancilla Domini. Ex maiestate matris humilitas Virginis eius virtutis perfectio ex necessitate perfectionis. T. 2. I. 5. n. 9. & 15. T. 8. D. 1. a n. 9. D. 5. a n. 16.
VII. Ecce ancilla. Sublimior in Virgine fulget gratia, & gratiarum excellentia. Se noscens, non novit ut maior esset magno, atque perfectior perfectio. T. 8. D. 1. a n. 9.
VIII. Fiat tibi secundum verbum tuum. Ut mundo, caeloque claret, quodnam hoc opere mysterium antiquum, novum & aeternum. T. 4. D. 1. n. 10.
IX. Fiat tibi fiat omnibus secundum verbum

tuum. Homo surget; quia ad hominem Verbum venit. Non in caelum ascenderet, nisi descenderet. Descendit, ut in Empyrum adduceret. T. 5. D. 3. n. 8. T. 6. D. 1. a n. 4. T. 11. D. 1. a n. 20.

FESTA APRILIS.

In Festo S. Francisci de Paula.

I. Complacuit dare vobis regnum, tam in caelo, quam in mundo. Potest Franciscus hoc in principatu, ob insignem humilitatem: ob singularem perfectionem: ob eximiam charitatem. T. 2. D. 5. n. 15. D. 6. n. 6. T. 7. D. 6. n. 12. T. 8. D. 1. n. 7. D. 5. a n. 16. T. 12. D. 5. n. 1. D. 6. n. 8.
II. Ubi thesaurus, ibi cor. In mundo non erat, sui oblitus, ac in Deum absorptus. T. 7. D. 5. n. 3. T. 8. D. 2. n. 7. & 19. T. 12. D. 6. a n. 7.
III. Ubi thesaurus, ibi cor. Christi, quem ardebat, erat perfectissima imago, & charitatis amabilis pulchritudo. T. 7. D. 5. n. 14. T. 8. D. 2. a n. 20. T. 12. D. 5. a n. 7.

In Festo S. Marci Evangelistae.

I. Designavit Dominus Marcum, ut Aegypti ligna, quae arida per idololatiae incendium, ac proscribenda in farraginem, vera fide revivisceret, geminarent, & floerent. T. 7. D. 6. n. 15.
II. Designavit Dominus in Aegyptum: quod si dem innox, homines ad te traxit, & dzmonem expulit. ibid. a n. 4.
III. Designavit in Aegyptum, quod venit, vidit, & diabolum vicit. ibid. a n. 6.
IV. Designavit Dominus, in sacrificium sibi gratum, & acceptum, quia mortuus Marcus, dum Missae peragit sacrificium. Quando agnus in sacrificio primitiarum mactatur, grauum attollitur, ateritur, & faceratur. ibid. a n. 2.
V. Designavit Dominus, ut in eius pectore ingrederetur Aegyptum. Portat Marcus secum imaginem Salvatoris; Salvatoris imago: igitur per vulnere vitus; & Marcus laucius gloriosus. ibid. a n. 8. T. 12. D. 6. n. 10.
VI. Designavit Dominus in germen Martyrum, & originem virtutum, ut Aegypti floerent arida terra, quae aruerat superstitiosa, vernans Martyrum sanguine, & Confessorum candore, quasi ex una pluvia imbris, florum diversi colores. T. 7. D. 6. n. 15.
VII. Alia ex Hieronym. ibid. Vid. Marcum.

FESTA MAII.

In Inventione S. Crucis.

I. Exaltari oportet filium hominis, ut omnis qui credit, habeat vitam aeternam. Crux vite aeternae instrumentum: & inventum, quod amissum, generis humani remedium, & solatium & refugium. T. 3. D. 2. n. 20.
II. Sicut Moyses exaltavit serpentem, ita exaltari oportet filium hominis. Sicut & aliter, ut nova inventio esset lignum boni, quod fuit mali. Mali, dum in arbore serpens, Boni, dum serpens sub arbore: diciturque lignum boni & mali; quia recipit natura mirabile bonum, a quo contraxerat malum. ibid. num. 17.

Si

Silva Evangelica.

III. Sicut Moyses &c. Insigni, mirabili arte, ut hominem redimeret, resiliueret in piscam felicitatem, & simul destrueret inimicum & ultorem. ibid. n. 15.
IV. Alia in Exaltatione. Vid. Crux.

In Festo S. Ioann. ante portam Latin.

Vide Miraculum Tautologi. 3. E. num. 36. & verb. Serpent.

In Apparitione S. Michaelis.

I. Angeli eorum, & Princeps eorum Angelorum, ut liqueat, quae mira, & gloriosa, & nunc & olim per illum perfecta. T. 11. D. 1.
II. Angeli eorum, ut & felicitate & vigilantia custodis, luceret erga nos quae Angelorum Principis: igitur per illum Ecclesiae protectio celebris miraculis, & singulari modo. ibid. n. 11. Vid. Michael.

FESTA IUNIJ.

In Nativitate S. Ioannis Baptista.

I. Quis putat, puer iste erit? Magnam testimonium excellentiae, praefertis informatione: testium quem scientes intuentur, praer excellentiam non agnoscunt. T. 2. D. 5. a n. 13. T. 6. D. 2. n. 9. T. 8. D. 2. a n. 22.
II. Quis puer iste erit? Vide quanta. T. 12. D. 5. n. 2.

In Festo SS. Apostolor. Petri & Pauli.

I. Pater virtutes, dissimiles pugnae gloriose victoriae. Ex Christofolom. T. 5. D. 2. n. 20. Beseleel & Oniab (Petrus & Paulus, Gloss. in Exod. 31. 2.) electi ad Tabernaculum faciendum. Vide Petrus, Paulus.

Pro S. Petro.

II. Tu es Petrus. At qui, vel quid? Angelus & homo gratia plenus, solida petra & Ecclesiae sentus. T. 4. D. 2. n. 1.
III. Tu es Petrus, super hanc petram, &c. Ita Petri diffinitione fundatur Ecclesiae quia Petri fides caeli ianna, & fidei summa. ibid.
IV. Tu es Petrus, qui dixerat Christo: Tu es filius Dei vivi. Haec distinctio gloria mundi, & gloria caeli: per illum enim claruit mundo, quod claruerat in caelo. ibid. a n. 3.
V. Tu dicis, & ego dico tibi. Tu me dicis filium Dei vivi: & ego dico tibi, Tu es Petrus. Confessionis praemium fuit elogium: quia nihil me procul sententiam iuxta quae videat, sed iuxta quae cogitaverat. T. 8. D. 1. num. 6.
VI. Porta inferi non prevalebunt, &c. Ministerio huius vocis, qui lupi, iam oves: iam volucres, qui serpentes. T. 4. D. 2. a n. 9.

Pro S. Paulo.

I. Ecce ego mitto vos. Pater, quod ille mittit & inter homines lupos, ut Paulus illos convertat in homines videntes in illo Salvatore, & illum Salvatoris imaginem. T. 8. D. 2. n. 20. T. 12. D. 5. n. 7.
II. Ego mitto vos, qui iam in vobis non vos igitur mei amore sine mente, in meque conversi amore. ibid. & T. 1. D. 2. n. 6. T. 7. D. 5. n. 5. & 13.
III. Ecce ego. Nonne Paulus mittitur? Christus & Paulus. Pauli gloria, Christi signata, & per vulnere

Pauli Christi videbatur gloria. T. 7. D. 5. n. 14. D. 6. n. 101. T. 12. D. 6. n. 10. Vid. Paulus.

FESTA IULIJ.

In Visitatione Virginis.

I. Exultavit infans, &c. Vel in infante amato praeventus; cognovit clausus a quo gratum accepturus. T. 12. D. 5. a n. 2.
II. Exultavit infans. Magis extollitur, cum infans signatur; quia ante aetatem virtus, simulque aetas ante tempus. ibid. & T. 11. D. 3. n. 2. T. 12. D. 6. n. 3.

In Festo Virginis de Carmelo.

Vide in eius Patrocinio, & Maria I. & XIII.

In Festo S. Mariae Magdalena.

I. Ecce. Quid? Novum portentum, & dignum admirationis: Ecce fornax dilectionis, muller, quae erat in civitate peccatrix. Ita ut pedes Domini oleulis figeret, lachrymis inundaret, crinibus tergeret. Ex Tertull. T. 1. E. 40. & 41. D. 6. n. 3.
II. Ecce mutatio dextera Excelli. Peccatum, quod caecitas intellectus, & blandimen memoria, factum dolus voluntatis: ut Magdalena delecerat animae maculas, in plantum excitavit tres rationales potentias. Intellectu cognovit, voluntate dilexit, memoria auixit. T. 10. D. 3. D. 4. D. 5.
III. Ut cognovit. Seducta patet, equidem erratum deploravit, ut cognovit. Hinc Petrus praefertis, quia ploravit intellectus, cuius lachrymaz utopote singulares, non ab oculis, sed a lachrymis. T. 10. D. 3. a n. 8. D. 4. num. 17.
IV. Quae erat in civitate peccatrix, non peccatrix, ut cognovit: igitur peccatum dilucatur fletu; & ut esset continuus, fluxit refluxu. ibid.
V. Ut cognovit, ingeniose flevit, novis aquis, & grandine, & igne. Grandio in luxuriam, aqua in crimem, ignis in divinam dilectionem. ibid.
VI. Lachrymis capis. Pro vulnerebus animae, lachrymaz funduntur, & etiam in vulnere, pro medicamina: etenim si anima saucia, vel mortua, nullum praefectus vulnere cordis auxilium, quam bassimum lachrymarum. T. 10. D. 3. a n. 11.
VII. Vides hanc mulierem? Non illa, quae illa, mulier haec. Poenitentia & lachrymis culpa abolita, nulla vulnere, nec cicatricis nota, nec vestigia. T. 9. D. 4. Vid. Poenitentia. I.
VIII. Vides hanc mulierem? Non vides, quippe interea non cognoscit. Prius illa odium fecerat amorem: modò haec amorem transformavit in odium; sed pudens, ignis pigens, atque criminis poenitens. T. 10. D. 4. n. 11. & 17. Taut. 12. E. 19. Vid. Magdalena.

In Festo S. Iacobi Majoris.

I. Accessit ad Iesum &c. Quorum? ut filijs peteret, atque impetraret cum gloria immortalis regnum. Dum illa efflagitat, filios Christi de virtute in passionem interrogat, ut discant compendium ad oporum thronum. Brevis iter per sanguinem, vita immortalis per mortem. T. 3. D. 2. a n. 4. T. 5. D. 2. a n. 4. D. 5. n. 11. T. 13. D. 1. n. 16.
II. Patefuit bibere calicem Patris: Passioni, Haecine in ardua virtute, & mei amore, pona risus, mors

Silva Evangelica.

motus iocundus, acerbitas voluptas, ad veritatem felicitatem. *ibid.* & T. 1. E. 39. T. 7. D. 6. n. 1. T. 12. D. 4. n. 6. T. 13. D. 3. n. 11.

III. *Poffumus.* Glibolium Hispanie regnum: igitur per eius praedicationem habuit & retinuit catholicam fidem, cuius fructus centesimus, effectum sanguinis primum propter Christum effusi, corporis pignore, saepeque dono proferitur. T. 4. D. 2. T. 7. D. 6. n. 2. & 15. T. 11. D. 1. n. 8.

In Feflo S. Annae.

I. *Regnum colorum thefauro abscendit.* Thefaurus est filia, ager mater. Ager optimus, sed pretiosior thefaurus: etenim si frequenter filia cognoscitur per matrem; Anna perfecte cognoscitur per imaginem, atque filiae perfectionem. T. 6. D. 2. num. 8. T. 8. D. 2. num. 20. T. 12. D. 6. n. 7.

In Feflo S. Ignatii de Loyola.

I. *Diffignavit Dominus.* Ignatium uti adamantem pretiosum, in patientia prodigium & portentum. Cuncta devorabat, indigna sustinebat, charitate flagrans cor, ad maiorem gloriam Dei. T. 3. D. 2. n. 2. T. 5. D. 5. D. 7. n. 1. T. 6. D. 1. n. 2. T. 12. D. 4. n. 6.

II. *Diffignavit Dominus* quasi vas electum & ut suum nomen portaret per totum mundum. Hoc & non aliud Ignatii propositum. Illuditur & ridet; cruciatur, nec dolet, laborat, nec fatigatur; modo Iesu nomen per totum orbem portetur. T. 7. D. 5. n. 1. T. 10. E. 21. T. 11. E. 1. T. 13. D. 2. num. 9.

III. *Diffignavit Dominus* in venatorem animarum arte & singulari modo, astraens electum & miraculoso fructu. T. 8. D. 2. n. 1. T. 12. E. 31.

IV. *Diffignavit*, ut videret mundum, quo amore flagrabat pectus: equidem summae charitatis summa, propter Christum relinquere optata; & propter gloriam Dei carere optabili gloria. T. 12. D. 6. n. 7. *Vide Amor II. Charitas.*

FESTA AUGUSTI.

In Feflo S. Dominici Guzman.

I. *Vos estis lux mundi*, à quibus splendorem doctrinae accipiet orbis. In Cathedra Dominicus sapientissimus inter tres. Quinam, aut quoniam, inter quas sapientissimos? Fides, spes, & charitas, miro ingenio; & singulari methodo. Ars ostendit, tam quid facit, quam quomodo perficit. Natura in opere dicit quid, verum non quomodo. Gratia, uti sublimior, operatur; sed quid, aut quomodo operatur, operitur. Hoc ingenium Dominici in fide, spe & charitate. T. 8. D. 2. n. 3.

In Dedicatione S. Mariae ad Nives.

Beatus venter &c. Beatam dicunt & dicent iure Virginem omnes generationes, modoque miraculo nivis: equidem nix nova, pluvia voluntaria, miraque caeli livida. T. 8. D. 6. n. 2. *Vide Maria XV.*

In Transfiguratione Domini.

I. *Respiciendū facies eius* &c. Unit in Transfiguratione Solem & nivem, uti glorie divinitatis speciem: igitur ibi habitat substantia divini Solis; cuius corpus, est terrenum, fulgebatur candore nivis. T. 4. E. 30. T. 6. D. 2. n. 11. T. 8. D. 6. n. 13.

II. *Respiciendū.* Non mirum, quod ita in transfiguratione rutilaret; sed quod propter hominem semper non illi fulgeret: etenim ut homo fieret, desijt esse gloriosus; ut homo foret, splendor latuit sepultus. T. 10. D. 2. T. 12. D. 6. n. 7. & 14.

In Feflo S. Caietani.

I. *Considerate lilia agri*, &c. Propter celsitudinem? Propter candorem? Propter regale fastidium? Propter Caietanum duntaxat. *Quomodo crescit.* T. 8. D. 2. n. 2. Deo plenus, de caelo laureatus. *ibid.* n. 3. Unde doctor novus & egregius. n. 1.

II. *Considerate*: quippe dignum altā consideratione, quo singulari modo laurea in sacra Theologia ex materia triplicis lectionis, relectione fidei, spei & charitatis. *ibid.* n. 3.

III. *Considerate lilia agri*, quam altē surgant, quam splendide floreat, quam nitide splendant. Non aliter in Caietano facultas, exponente tres theologales virtutes, & in eis insignes operationes. *ibid.* & n. 7. *Vide alia, verb. Caietanus.*

In Feflo S. Laurentij.

I. *Si autem mortuum fueris*, &c. Laurentius selesum fidei granum surrexit, antequam caderet: & surgendo fructum tulit. T. 12. D. 4.

II. *Nisi granum*, &c. Victoria in victoria inversa, vita amissa, & vita illaesa. Qui vivit, cadit qui cadit in vitam surgit. T. 7. D. 6.

III. *Multum fructum offert.* Non solum fructum; sed copiosum, qui notet insignem triumphum. Laurentius in pugnam victor ingressus, cui mors incois; quippe passus, quia non passus. T. 12. D. 4. n. 5.

IV. *Multum fructum offert.* Adinstar Phoenicis incendia, vel frigida flamma. *ibid.* n. 12.

V. *Quomodo symbolum eius* victorie in craticula, vide Laurentius.

In Assumptione Virginis.

I. *Mulier quaedam suscepit.* Modò suscipitur Virgo in Olympum, ut mulier, sed non ut quaedam mulier, sed ut Mater. Gloria eius visu plauditur, sed cognita non cognoscitur. T. 6. D. 2.

II. *Unum est necessarium.* Unum, unius Dei intuitus in felicitatem, doctus animae visione, fruizione & comprehensione. Viso respondit Virginis intellectui, Fruitio, voluntati, Comprehensio, memoriz. *ibid.* & Taut. 10. D. 1.

III. *Unum est necessarium*, in Mariae gloriam; nimirum admiratione silentium: etenim est gloria magna, & admiratione plenas; quid habeat gloriae Virgo, videre non valet nec landantium intellectio. T. 6. D. 2. n. 12. T. 10. D. 1. num. 6.

IV. *Unum est necessarium.* Quodnam? Scire Virginem, matrem in caelum etiam corpore assumptam: cuius deliciae & gratiae plus quam ratio cognoscit, voluntas appetit, memoria comprehendit. *ibid.* *Vide Maria XII.*

In Feflo S. Bernardi.

I. *Vos estis Sal terrae.* Sal. Uti que, vel inter fagos & quercus. Tunc magis doctus, dum magis notabatur infidus; mente caelitus illuminata, stultitia prudentissima. T. 7. D. 5. n. 9.

Qui

Silva Evangelica.

II. *Qui ita Sal, sicut orbis lux.* Quid cogitet, absorptus ignorat; & agens nescit quid agat. Magis in sublimia illustrata intelligentia, quippe sensus non habebat apto sensu ad sensibilia. *ibid.*

III. *Ut videant opera vestra.* Quae? Mira. Hora illi refectionis erat cruciaminis, & icinium materia nutritionis. Icinium cibis, cibulque icinium. Tautol. 1. T. 4. *Vid. Icinium, Guila. Alia, verb. Bernardus.*

In Feflo S. Augustini.

I. *Ut videant opera vestra*, & glorificent, &c. Quae opera? tam ex mente, quam ex corde gloriosa & plura. Dux est errantibus, exemplum penitentibus, clamor surdis, lumen caecis. T. 2. D. 4. T. 9. D. 4. *Vid. Augustinus.*

II. *Ut videant opera vestra.* In Augustino magia admiratur nota. Ex amore pro amore & in amore cogitat impossibilia. Offert excessu amoris excessus mentis, quae offert Deo, quod habere nequit, quasi habere posset. T. 3. D. 3. n. 3. T. 12. D. 5. n. 15.

III. *Procius conversione* vide conversionem Pauli, Laronis, & Magdalena.

FESTA SEPTEMBRIS.

In Nativitate Virginis.

I. *De qua natus est Iesus*, iam nata causa nostra beatitudinis, medicina universalis, mater amoris, caeli speciosa felix ianua, totaque Deitatis gloria. T. 4. D. 3. n. 14. D. 4. n. 7. & 12. T. 9. D. 5. n. 4. T. 10. D. 1. n. 5.

II. *Nascitur cum ille, de qua natus est Iesus*, felicitas generis humani: mare dolorum sumergitur, luctus tollitur, clamor naufragatur, morsque ab illa sepelitur. T. 10. D. 3. n. 9.

III. *De qua natus est Iesus*, est expectatio saeculorum, & hominum: per illam concessa caelestis dona, & cuncta ex eius praesentia. T. 4. D. 4. n. 3.

IV. *De qua natus est Iesus*, Publica morborum requies, commone auxilium, praesens numen, sine labore salus. n. 13. Cordis solatium, cunctis auxilium, agris remedium. *ibid.*

In Feflo Nominis Mariae.

I. *Nomen Virginis Mariae.* Illo hominibus invenit gratiam, pacem inimicis, salutem perditis, indulgentiam reis, misericordiam desperatis. T. 9. D. 5. n. 2.

II. *Nomen Virginis* respicit laesos, sanat languidos, illuminat caecos, penetrat duros, &c. Ex Idiota. *ibid.*

III. *Nomen Virginis Mariae.* Si alibi urget, si cor dolet, si gratia absentia pugnet, si crimen angit, cunctorum obtentio, Sacro nomine invocato. T. 4. D. 4. num. 10.

In Exaltatione Crucis.

I. *Oporet exaltari.* Propter hanc festam agimus, Crucis memoriam celebrantes. Propter Crucem annua festa constituit. Augustinus. *serm.* 130. *de Tempore.* Per illam Christus agnitus, & in illa Christi thronus. T. 3. D. 2. T. 8. E. 37. *Vid. Crux.*

II. *Oporet exaltari*, quia gloria Christi, atque generis humani. T. 3. D. 2. *Vid. Christus.* III.

In Feflo S. Matthaei.

I. *Secutus est eum*, est speret in negotiatione ad

lucrum. Mirificum, converti ad bonum summum simiplici Dei voluntate; & volucratem mutari in ipsam aversionis intentione. Ex D. Thom. 1. 2. *quae.* 112. *art.* 2. T. 5. D. 5. n. 5. T. 8. D. 2. n. 16. T. 13. D. 2. n. 4. *Vid. Contritio, Peccator, Peccatum.*

II. *Secutus est eum*, quia Dominus vidit illum. Secutus tunc in virtutes, post in passionem: quae quidem non condigne ad praeteritam culpam, quae remittitur: ad praesentem consolationis gratiam, quae immititur: ad futuram gloriam, quae promittitur. Ex Bernard.

FESTA OCTOBRIS.

In celebritate Rosarii Virginis.

I. *Beatus venter.* Maria plauditur. Honorantes honorat, plaudentes invat. Taut. 9. D. 7.

II. *Beatus venter.* Rutilant Rosarii flores instar Iridis. Triplex color in mysterijs, à laetitia, à poena, à gloria. *ibid.* n. 6.

III. *Beatus venter*, ut per Virginem felicem plaudentes obtineant felicitatem. In Rosario praemium & pretium: corona est corona gratiarum, & ad celum officium novum. *ibid.* *Vide alia, verb. Maria XIV.* Quae laudes Virgini per Rosarium? T. 9. D. 5. num. 6.

In Feflo S. Francisci.

I. *Revelasti ea parvulis.* Franciscus parvulus, ut Christi fatuellus. Nescit, quis sit, quid & ubi sit, quid agat, quid meditetur, quid loquatur. T. 7. D. 5. n. 7. & 10.

II. *Parvulis*, sed summis meritis. Amentia dicit perfectam illuminationem: stultitia supereminens charitatem. *ibid.* n. 9. & 12. Plus amens, quia magis amans, num. 4.

III. *Revelasti ea parvulis*, dum perfectionis parvulus absconditur, revelatur. Ignorat Franciscus in perfectione se summum esse. In intellectione aliquid intelligere: in amore flagrans cor esse ac vivere extra se. *ibid.* n. 10. Unde eius amentia gloriosa, pretiosa, caele gratia? à num. 12.

IV. *Nemo cognoscit* &c. Iam per Franciscum Filij cogitatio, quippe eius vel corpore perfectissima imago. T. 7. D. 6. n. 9. T. 8. D. 3. n. 20. T. 12. D. 5. n. 7. 8. & 9.

V. *Alia verb. Franciscus.* Charitas eius eximia, & nova & ingeniosa. T. 11. D. 2. n. 3.

In Feflo S. Placidii & Socior.

I. *Quando hac erunt.* Quae? Miracula non visa, dum propter Christum patiebantur tormenta. Dolorem vulnerum Martyrum patiebantur tyranni, erantque percutientes usque in animam percussii. Et T. 3. E. 48. T. 13. D. 1. n. 1. & n. 13.

In Feflo S. Theresiae.

I. In tot Sponsas plauditur tanquam unis Theresia; quippe amorem satagebat demonstrare per vulnera. Vulnera amoris sunt nota; & martyrium patiebatur, quia non poterat pati martyrium. Taut. 12. D. 4. n. 6.

II. *Theresia patitur vel moritur.* Moritur & patitur: patitur sine crucamine; & moritur, quia crucifixa ab amore. *ibid.* num. 7. & Tautolog. 8. *Didasc.* 2. à num. 12.

Silva Evangelica.

In Feste S. Petri de Alcantara.

- I. *Facite vobis fasces, ut demonstretis cunctis homines esse coelestes, sine sensu propter caelum habentes sensus, & sine sensatione videntes oculos.* T. 1. D. 2.
- II. *Si corpus animae fasculus, singulare sibi fecit Alcantara corpus: igitur illi cibus ieiunium: ieiunium cibus.* T. 11. D. 4. n. 18. Non mirabile, quod ieiunaret, sed quod comederet: magis premebatur passu, quam ieiunio. num. 15. Vid. *Petrus Alcantara.*

FESTA NOVEMBRIS.

In Patrocinio Virginis.

- I. *Dum signatur Christi mater, cuius fuxit puellus ubera, constituitur humani generis advocata. Iudicem iratum placat, gratiam impetrat, generi favet, atque inimicum terret & protegit.* T. 4. D. 4.
- II. *Ut homo sibi filium habere possit, accedat ad ubera, quae Virgo mater lactavit: Illa vincula criminum rampit, hominum ut filium accipit, & post coenam imponit.* ibid. n. 9.
- III. *In languores fulget remedium, in afflictiones solatium, in egestates subsidium, in inimicos scutum, in incursum propugnaculum.* ibid. n. 11.
- IV. *Mansu habet in protectionem hominis, torturales, aureas & hyacinthis plenas.* ibid. n. 1.
- V. *Mater est candoris & cordis simplicis. Illius gloria hominibus gratia: eius gratia, ubi abest culpa.* n. 8. & 11. Vid. *Maria.* XIII.

In Feste Omnium Sanctorum.

- I. *Beati trinitas. Gloria nostra ab intus, adversus quam fruit mundus, Maieestas in abiectione, honor in despectu, exaltatio in dedecore, gloria in poena, felicitas in ærumna.* T. 1. E. 2. D. 3. n. 8. D. 5. n. 11. T. 7. D. 6. n. 16.
- II. *Mercis vestra copiosa est in caeli. Bona hæc sempiterna sunt, securo sunt, plena sunt:* ex D. Thom. in *Psalm.* 5. ibid.
- III. *Mercis in caeli, & multa: Pro terrenis celestia: pro temporibus sempiterna, pro modicis magna.* Ex Beda serm. 18. de *Sanctis.* ibid. & T. 3. D. 2. T. 5. E. 4. D. 5. n. 7.
- IV. *Mercis vestra pro laboribus vestris, ut quietis à laboribus, conversa rota, dum finitur vita. Quod tormentum gaudium: quod naufragium, meditatum in ascensum.* ibid. & T. 5. D. 5. n. 11.

In Commemoratione Defunctorum.

- I. *Qui bona fecerunt in resurrectionem vitæ: at nihil coinqui natum intrat in gloriam: Deusque pius tradit in flammis, ut confect paritas. Urit, ut purificet: cruciat ut bect, premit in claritatem, verat in exaltationem.* T. 5. D. 2. n. 7. T. 12. E. 31.
- II. *Ut qui ingrediuntur, lumen videant, & præ admiratione lumine teobrescant. Dives in meritis, dives in virtutibus, dives in virtutibus, dives in signis.* Ex Bern. serm. de S. *Martino.* n. 12. T. 13. D. 6. n. 14.
- III. *Ut lumen videant, & venerunt. Charitas personis lab ore non sentit, meritis non intus, premium*

In Feste S. Martini.

- I. *Ut qui ingrediuntur, lumen videant, & præ admiratione lumine teobrescant. Dives in meritis, dives in virtutibus, dives in virtutibus, dives in signis.* Ex Bern. serm. de S. *Martino.* n. 12. T. 13. D. 6. n. 14.
- II. *Ut lumen videant, & venerunt. Charitas personis lab ore non sentit, meritis non intus, premium*

- non requiritur: tamén plus amibus urget.* Ex *Hæfien. Via Regia Cruc.* lib. 2. cap. 12. ibid. n. 8.
- III. *Ut qui ingrediuntur in Ecclesiam, lumen videant, mirantes ante ingressum raram Martini fidem, & insignem charitatem.* ibid. n. 4. & 5.
- IV. *Lumen. Gloria Martini ex relicta gloria, & assumpto ad illam ex absentia.* ibid. n. 6.
- V. *Lucerna Martini ardet, quo extinguitur: fulget, quo sepelitur: rutilat, quo absconditur. ibid.*

In Feste SS. Ordinis Benedictini.

- I. *Eccc nos reliquimus omnia: ut vita esset pura, non nova, sed perfecta, sepulta in cunctis etiam imperfectionis memoria.* T. 3. E. 2. T. 5. D. 6. n. 19. T. 13. D. 3. n. 13.
- II. *Relinquimus omnia: in mundo fugientes mundum, & habitantes caelum.* T. 5. D. 6. n. 3. D. 6. n. 2.
- III. *Et secuti sumus te. Quænam & qualia vestigia, ut sequerentur ad gaudia? Cogitabant & recogitabant, unde venerant, quid agebant, & quo ibant. ibid.*

In Feste S. Gertrudis Magna.

- I. *Sponsa. Gertrudis unica, quia amoris singularis, cuius gratia Sponsus illam signanter vidit, invenit, & elegit.* Taut. 12. D. 5.
- II. *Sponsa. Illa sola inter tot virginis? Diligitur inter tantas quasi unica. Quid mirum? Illa sola delectæ Sponsi, & figura vivida humanitatis Christi.* ibid. n. 8. & 14.
- III. *Sponsa unica, præ amore. Eadem in ago Charitatis & Gertrudis. n. 1. & 7.*
- IV. *Unica dicitur Sponsa, quia erga dilectum impossibilia cogitavit obsequia; quæ magis grata, quoniam impossibilia. à numer. 15.*
- V. *Ob insignes erga illam expressiones dilectionis Sponsi, præstat singularitatem: quia hic requiescit in eius corde, gaudetque requie, & revelatæ facie: & quia utriusque eadem voluntas, ut homo optatas obtineat gratia.* ibid.
- VI. *Gertrudis thesauraria est gratiarum, miræ efficacitate, & singulari precum interventione. Vid. Gertrudis.*

In Presentatione Virginis.

- I. *Mater filiatum ad templum, dum puella festitur, ut elateat virtus ante tempus, & summa virtus.* Taut. 11. D. 3. n. 3. T. 12. D. 5. n. 1. Verbi volumen est perfectissimum, & illi Sancta. Sanctorum. T. 6. D. 2. n. 8. T. 9. D. 5. n. 11.

In Feste S. Catharine.

- I. *Virgines prudentes sunt, sed Catharina prudentissima præ quibusque. Cogitavit ingeniose, quomodo vulneribus suis percutientem percuteret; & eximiam virtute vulnera in illum quasi tela retorfit.* T. 13. D. 1.
- II. *Clamor factus est, dum rota struitur, coram illa fragitur, denotans Catharinæ triumphum, & simul vicium tyrannum: etenim in sustulitæ corporis virginis, resistentia videbatur adamantis: & summis cruciatibus eminebat insensibilis.* ibid. T. 3. E. 48.

In Feste Desponsationis Virginis.

- Vide *Maria* V.

Silva Evangelica.

In Feste S. Andrea.

- I. *Secuti sunt eum: & per andem semitam; ut per opposita Andreas obtineret vitam & gloriam. Virtus enim crucis vitam ex morte, gloriam ex dedecore.* T. 3. D. 2. Vid. *Crux.*

FESTA DECEMBRIS.

In Feste S. Francisci Xaverij.

- I. *Ite in universum mundum, universi uti miraculam. Miraculum obijcit oculis, dum post mortem Xaverius patefecit obediens. In illo sine motu vitalitas, eius sine vitalitate vitalis facultas. Motus sine motu, sensus sine sensu, facultas operationis sine facultate, operatio cum principij privatione.* T. 2. D. 2. n. 3.

In Conceptione Virginis.

- I. *De qua natus est Iesus, exponitur pura conceptio, miro prodigio, & singulari encomio. Magnum, quod in primo instanti conceptionis pulchra: maius, quod tota: verum maior excellentia, quod tota pulchra, & totali pulchritudine sola.* T. 8. D. 6.
- II. *De qua natus est Iesus, lucet gratia in natura miraculum cum singulari excellentia; quoniam illa sola, comitante gratia, nunquam sola.* n. 4.
- III. *De qua natus est Iesus, adinstar nivis & Solis propter splendorem, propter puritatem, & in natura extra naturæ ordinem.* num. 7. & 17.

In Feste S. Lucie.

- I. *Thesau abscondito in agro terreo corporis, conseritur constantia huius Virginis virtutis: equidem erat solidum aurum, corpus terreneum, quod obijcitur virtutum, erat virtus supra virtutem, virtus vitri super adamantem; quia exultabat cruciamine, & nec dolebat dolore.* T. 7. D. 6. n. 1. T. 13. D. 11.
- II. *Abscondebat Lucie virtus, dum exponebat cruciatibus corpus. Constat amentia tyrannidis, cæcitas cordis & furor mentis. Amentia, quia à puella vincebatur vincens: cæcitas cordis ex claritate veri nominis: furor mentis expositione prædicatæ veritatis.* ibid. Vide *Martyres*, *Pæccator.*

In Expectatione Virginis.

- I. *Concipit, & parit. Spes proponitur, & simul gaudium signatur: quia Matre de filio nascituro tam gaudium quam desiderium. Habuit spem supra spem. Spem, quia in corde flagrabat desiderium: supra spem, quia vota fovebat gaudium.* T. 9. D. 6.
- II. *Concipit, & parit. Ut plenum fit gaudium, & in te singulari mysterium. Singulare? Utrique. Expectabat videndum, quod habebat, & simul secum habebat quod expectabat. Puer in utero erat simul spes Virginis & portio.* ibid. num. 5.
- III. *Quia invenisti gratiam, concipit, & parit filium. In primo laudatur ut gratia plena. In secundo, ut possidens à quo gratia.* ibid. & D. 5. n. 7. Vid. *Maria* VII.

In Nativitate Domini.

- I. *Habitavit in nobis. Iam habitaculum Dei cum hominibus, quo (quia prius Deus absconditus) nec*

dolor, nec lachryma, nec poena, nec clamor si quidem natura, quam ostendit assumptam, gemebat crebris cruciatibus, quousque tabernaculum posuit in Sole Virginis. T. 10. D. 2.

II. *Habitavit in nobis. Iam homo erigitur, iam quietat, & floret.* ibid. Dum haccine novâ nativitate Verbi caro facti illuminatur, & mari tribulationum naufragus olim emergitur. ibid. n. 1.

In Feste S. Stephani.

- I. *A sanguine iusti Abel. Quia primus martyr in lege nature specimen obijcit Stephani primi martyris in lege gratia: etenim à sanguine primi martyris, profectio aliorum copiosissima leges.* T. 7. D. 6. num. 2. & 15.
- II. *A sanguine &c. Secundo die Paschæ cum primitijs frugum fiebat insigne sacrificium, quarum grana conterebantur inter duplex, seu multiplex saxum. Ex *Levit.* 2. 14. & 23. & v. 10. ibid.*

In Feste S. Iohannis Evangeliste.

- I. *Sic cum vobis manere. Potest sic calicem bibere? Sancti. Acris martyrium pro amore, quam per sanguinem: acris, velle, nec posse; & plus non pati, quam pati. Tautolog. 8. D. 2. n. 19. T. 12. D. 4. n. 6. Vid. *Amor* III.*

In Feste SS. Innocentium.

- I. *Occidit omnes pueros, quasi in illis puerilis esset virtus: virtus infracta, & tandem in iudicium concessa vita.* T. 13. D. 1. Vide *Martyres.*

Pro Velo Sanctimonialis.

- I. *Hæc est generatio quartantum Deum. Ut rictu Virgo quærat, lætæque instituto gaudet; cogit quod vocata, ad quid electa, & unde assumpta.* Tautol. 1. D. 2. n. 8. Aliter, servatur sub pectore vulnus, frigit pectus, torpet animus. num. 14.
- II. *Quærentium Dominum. Non inveniet, si se querit. Vivat cum alijs, quasi sine illis: secum, cognitione sui: in choro, sine curiositate: in Sponso, sine distractione.* ibid. & T. 2. D. 3. Vide *Monialis*, *Monachus*; à n. II. *Sponsa*, *Virgo*, *Virtus.*

Pro Capitulo Generali.

- I. *Pacem relinquo vobis &c. Pax, ubi iustitia; quia iustitia & pax osculatae sunt. Optime, iureque electi, dum non inquirunt pro doctibus, nec hinc, nec inde, nec undè.* T. 6. D. 6. n. 4.
- II. *Pacem. Pax pax, & non est pax, quia etiam est pax peccatorum, in quam mittere debemus gladium. Non pax extra iustitiam iudicium. Non ius queritur, sed commodum. Hi proditorum nutriunt, non sua ambiunt, pacem extorriunt: quippe hæc & etiam contraria, pro utilitate probant.* ibid. Vid. *Electio*, *Profectus*, *Dignitas*, *Ambitio*, *Iniquus*, *Afflictio.*
- III. *Pacem religio. Pax datur, ubi merita ad munera; non ubi munera merita, ubi ambitiois, & hiatu instabilitatis. Virtus, prudentia & literatura, ad munera merita; alia phantastica sunt talenta sepulta. Sic ordo iustitiae in munere electione, distributione prudentiæ.* T. 6. D. 3.